

Med hensyn til videnscentret er det klart, at Center for Selvmordsforskning kan tage nogle forskningsopgaver op og formidle nogle forskningsresultater. Men det er jo ikke det samme som at igangsætte projekter, f.eks. om hvordan man sikrer en bedre behandling af dem, der har forsøgt at begå selvmord. Det er ikke det samme som at sætte en debat i gang i medierne eller på anden vis for at ændre ved nogle forhold, og er Dansk Folkeparti ikke enig i, at der er forskel på et videnscenter og et råd, der har en helt anden type opgaver?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige det på den måde, at referencegruppen har gjort et virkelig godt og grundigt stykke arbejde, og at der er blevet søsat mange modelprojekter. Men som sagt skal de altså forankres ude i kommuner og amter, og man kan jo ikke have en følgegruppe, der følger et bestemt område mange, mange år frem i tiden. På et tidspunkt skal tingene simpelt hen forankres ude i amter og kommuner, og det skal være en helt naturlig ting, at ligesom handicapområdet og alt andet på det sociale område skal også selvmordsområdet varetages af amter og kommuner.

Med hensyn til, hvilken stilling vi vil tage efter en høring og efter en evaluering, kan jeg ikke svare nu, for det er jo hypotetisk. Jeg ved slet ikke, hvad der vil blive snakket om på de to møder, men vi vil være lydhøre over for alle de argumenter, der kommer frem på de to møder.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til fru Pia Kristensen, og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Sandy Brinck fik vist kommenteret min lidt skarpe tone i debatten. Det var fuldstændig rigtigt noteret, og årsagen er simpelt hen, at jeg er forarget – ja, jeg er faktisk rasende. Jeg synes, det er dybt forargeligt, når SF og andre i bl.a. medierne i den grad, som det har været tilfældet i forbindelse med fremsættelsen og behandlingen af dette beslutningsforslag, skaber en fuldstændig unødvendig og uanstændig usikkerhed på et så vigtigt område. Jeg er dybt forundret over det.

En ting er naturligvis politisk uenighed. Der er ofte politisk uenighed mellem SF og Det Konservative Folkeparti, og det er helt i orden, for vores demokrati forudsætter, at der er det. Men

usande påstande og fordrejninger af virkeligheden, der i den grad skaber uro – ikke bare hos dem, der arbejder på området, men ikke mindst hos de mennesker, som er i berøring med området og er afhængige af den indsats, der gøres – er ganske enkelt dybt forkasteligt, og derfor er jeg forarget.

SF kender jo sandheden. Så vidt jeg kan regne ud, må hr. Villy Søvndal i modsætning til undertegnede have siddet med ved de forhandlinger, hvor man blev enige om, at der blev afsat en pose penge til et 5-årigt projekt, der udløber nu. Under de seneste satspuljeforhandlinger kunne man have foreslået at fortsætte bevillingen, hvis det var det, man reelt ønskede, men det gjorde SF ikke. SF ved også godt, at de vejledninger, der nu er blevet udarbejdet, og det fantastiske arbejde, der er blevet udført, nu skal føres ud i livet og forankres. Jeg tænker her på den forskning og den uddannelse, der er blevet udviklet metoder på, og på det samarbejde og den frivillige indsats, der er blevet udviklet.

Kl. 12.40

SF ved, at gennem en bevilling fra satspuljen får Livslinien fortsat sine penge, og derfor er det uanstændigt at skabe frygt for, at den skulle forsvinde. SF ved også, at Center for Selvmordsforskning overtager en lang række af problemerne, fordi det er en vigtig og helt nødvendig indsats. Det er vigtigt at forebygge på selvmordsområdet og få hjulpet de mennesker, hvis liv ser så sort ud, eller som er ude i så dybe psykiske problemer, at selvmord synes at være den bedste udvej, men det er ikke mindre vigtigt at hjælpe de pårørende, der efter et selvmord eller et selvmordsforsøg står tilbage med en helt ubegribelig smerte, og derfor skal vi naturligvis fortsat have fokus på området.

Derfor mener jeg også, at det eneste saglige, SF kunne have gjort i denne situation, var enten, som jeg sagde i min indledning, at have taget spørgsmålet op under sidste års satspuljeforhandlinger eller gøre det, som jeg – trods den lidt rasende indledning – meget gerne vil gøre i en positiv ånd. Jeg vil række hånden frem til alle partierne bag satspuljen og foreslå, at vi konstruktivt arbejder med, hvilke fremtidige projekter på området det kunne være relevant at se på. De ting, der er udviklet, skal nu forankres i sundhedsvæsenet i amter og kommuner, i Center for Selvmordsforskning og i de frivillige centre, men vi må se på, hvor der er brug for en særlig indsats.